

При сичка та си мудрость, Соломонъ не ся уварди добръ. Той падна въ роскошь, стана пристрастенъ камъ язычески тѣ же ни, и тіи го вовлякохъ въ идолопоклонство. Така испадна отъ Божіе то благоволеніе, и разстрои царство то си.

Слѣдъ смерть та му, царство то му ся раздѣли. Две племена, Іудово то и Веніаминово то останахъ вѣри на сына му *Ровоама*, а други тѣ десеть ся оттеглихъ и надъ нихъ, безъ никаква правдина, ся възпари *Іеровоамъ*. Така станахъ две царства: *Іудейско* то и *Израилско* то.

Іеровоамъ ся боеше, да ся не присоединять пакъ поддани тѣ му съ *Іудейско* то царство, ако ходятъ въ Іерусалимъ на поклоненіе истинному Богу; и за ради това ся грыжаше да ги обарне въ идолопоклонсто. Това зло ся распространї, а заедно съ него и языческо то поврежденіе на нрави тѣ; и отъ това ся разсыпа *Израилско* то царство. Понеже това исто то развращеніе проникна и въ *Іудейско* то царство; то и оно ся разсыпа, но само по кжсно отъ *Израилско* то.
